

Te besede mora vsak nepristransko sodeč domoljub nepogojno podpisati, jaz pa vzkliknem na koncu svojega spisa s srcem polnim bridko-veselih spominov: čast bodi spominu našega dr. E. H. Coste!

Slovansko slovstvo.

* Prof. Marnovega „Jezičnika“ 13. tečaj, kateremu na 6 pôlah predmet sta Jan. Nep. Nečásek in Anton Umek Okiški, je ravnokar kot poseben od-tisek iz „Učiteljskega tovarša“ prišel na svetlo in se dobiva v knjigarnici Lercherjevi in Gerberjevi v Ljubljani.

Tudi o tem tečaju moremo z dobro vestjo reči, da je prof. Marn vsacemu, komur je mar za domače šolske zadeve in za zgodovinski razvoj slovenskega jezika, podal jako zanimivo berilo, katerega prvi del (Nečásek) utegne še posebno učiteljem, drugi pa (Umek) učencem pesnikom koristen biti. V prvem delu obdeluje pisatelj životopis bivšega ravnatelja Ljubljanske in Staromeške Pražke gimnazije Jan. Nečáskas tisto pieteto, s katero je bil vsak navdan, ki je tega značajnega in ljubeznivega moža poznal, — v drugem pa životopis pre-rano umrlega Umeka Okiškega, ki po svojem mnogostranskem delovanju na slovstvenem polju slovenskem ima odločno več zaslug kakor oni, ki so ga strastno kritikovali. — V obeh razdelkih te najnovejše Marnove knjižice nahajamo tedaj životopisne črtice marljivo pobrane iz časnikov in drugih knjig in sporočil ter lepo vezane v celoto in razjasnjene s podučnimi opazkami tako, da niti „Nečásek“ niti „Umek“ ne reprezentujeta suhoparnih životopisov. Zato pa smo tudi trdno prepričani, da ta knjižica najde obilo hvaležnih bralcev in da tudi Čehi bodo radi segli po njej, ker v njej najdejo spomine na svojega velečenjenega rojaka.

Mnogovrstne novice.

* *Posestniki Amijo, Baka in tovarši v Albukverki v novi Mehiki* nimajo skupaj nič manj ko 2 milijona ovác. Te čede se pasejo po pašnikih, ki merijo 300 angleških štirjaških milj.

* *Najviši steber na svetu se nahaja v mestu Delhi*, nekdanjem največjem mestu v Hindostanu ali izhodnji Indiji v Aziji; ta kameniti steber stoji blizu razvalin nekega paganskega tempelja, ki so ga zidali od leta 1193 do 1220, pa ne dozidali; steber je 248 čevljev visok, pri tleh 58 čevljev širok; okoli njega se vijejo galerije s štirimi nadstropji; na vrhuncu tega stebra je majhna, na 8 stebrih sloneča kapelica, iz katere je krasen pogled na neizmerno velike razvaline nekdanj glasovitega mesta Delhija, ki ima ime „indiškega Rima“.

* *Največa trta na svetu je bila izkopana v Monticellu v Kaliforniji*; ni še 100 let, kar so jo razžagali in razstavili na posamesne kosove. Te kosove so poslali v sedem velikih škrinjah na parobrodu „Mohongu“ v San Frančiško, odkodar jih peljejo na letošnjo razstavo v Filadelfijo, kjer bodo zopet skup sestavljeni. Osem čevljev nad zemljo se deli ta trta v 20 velikih vej, katerih ena ima v obsegu 20 palcev; steblo samo meri v obsegu 5½ čevlja. Na leto je ta orjaška trta rodila po 12.000 grozdov.

Naši dopisi.

V Gorici 22. jan. — Tista seja centralnega odbora naše kmetijske družbe, katero sem zadnjič napovedal, bila je jako interesantna. Sešlo se je 24 odbornikov pod predsedstvom podpredsednika gosp.

Vilh. Ritter-ja (predsednik grof Coronini je na Dunaji); manjkalo je tedaj le enega samega odbornika, kajti odbor jih šteje 26. Na dnevnem redu je bil edini predmet: ali ima družba svoj slovenski list imeti, ali pa izvoliti si za svoj organ „Kmetovalca“. Predlog v poslednjem zmislu je stavil g. Ernest Klavžar, odbornik za Cirkno, „Kmetovalca“ urednik. Od gosp. Kuralta pa, deželne kmetijske šole profesorja, je bila došla ponudba, da prevzame on brezplačno uredništvo „Gospodarskega lista“, kateremu se je bil gosp. prof. Povše odpovedal. Po živahni debati je odbor z vsemi glasovi proti enemu sklenil, da naj ima družba Goriška svoj lastni slovenski list, pa nekoliko večji, kakor dosihmal. Tiskal se bode pri Seitz-u. — Zdaj ima kmet. družba novega tajnika, kateri ureduje italijanski list. Obeh listov ureduvanje bo nadzoroval odsek 5 udov, med katerimi sta za slovenski list okr. šolski nadzornik gosp. Fr. Vodopivec in pa gospod prof. Povše. — V omenjeni seji je doživel g. Povše jako časten triumf. Prosil ga je popred ves odbor, da naj slov. list še na dalje ureduje, ker pa po nikakem ni hotel več urednik ostati, izrekel mu je odbor enoglasno — vstavši — zahvalo ter sklenil, da se mu ima dati tudi v pismu pohvala za njegov žrtvovalni trud pri ureduvanju „Gosp. lista“. — Vprašanje: „Gospodarski list“ ali pa „Kmetovalec?“ — je bilo na dnevnem redu že neke poprejšnje seje, katere pa ni bilo zavoljo premajhnega števila nazočih odbornikov. Na to je predsednik grof Coronini bil razposlal okrožnico z nasvetom, da naj bi odborniki pritrdili „Kmetovalcu“, al tega niso storili, marveč 17 izmed njih je zoper brezsejno rešitev te zadeve — protestovalo, in tako je prišlo do seje 17. dne t. m. in do zgorej razloženih sklepov. (Predsednik Coronini je bil med tem odšel v državni zbor). — „Goriziano“-a 2. številka je izšla. Pilat in Herod sta postala prijatla, to je, „Isonzo“, ki je prvi številki „G.“ strašno zabavljalo, dela se mu zdaj prijaznega. Res: vrana vrani oči ne izključe! O verskih rečeh — pravi „G.“ — da ne bo pisaril. — Zastran koncerta v tukajšnjem gledišči 30. dec. lanskega leta se nekateri ljudje še niso pomirili. Naš mestni župan ipsissimus se je oglasil v Tržaški „Adria-i“ in zagovarja svoje starešinstvo proti nekemu sestavku v istem listu. — V torek (18. jan.) po noči so našli nekega na ulici ležečega človeka, o katerem se ni vedelo, ali ga je bil mrtud zadel, ali če je bil pijan. — Nesli so ga na magistrat in potem v bolnišnico, toda po poti je umrl.

Iz Gorice 18. jan. (*Javna zahvala*.) Podpisani so po ranjcem gosp. župniku France Stermole-tu v Kokri podedovali dve zagotovitvi od Avstrijskega Gresham-a, kateri je njen glavni zastopnik gosp. Valentin Zeschko popolnoma izplačal. Podpisani si štejejo v dolžnost, da javno izrekajo hvalo velečenjenemu društvu ter ga toplo priporočajo občinstvu.

France Stermole,

c. k. poštni uradnik, v imenu dedičev.

Iz Trsta. — Deželni zbor naš, kakor tudi deželni zbor Goriški in Isterski so sklicani na 1. sušca. — Župan dr. Angeli z dvema odbornikoma se je pretekli teden podal na Dunaj, ministre prosit za železnico čez Loko.

Novomesto 24. jan. (*Narodna naša čitalnica*) napravi 5. svečana t. l. veliko veselico s plesom, katerega čisti dohodek je namenjen v daljno gradenje „prvega narodnega doma“. Začetek ob 7. uri zvečer; vstopnina 1 gold. Vsi p. n. udje in rodoljubi slovenski, katerim je mar, da se naše narodno podvzetje izvrši, so vljudno vabljeni na obilno vdeleževanje ove dobrodelne veselice.

Odbor.

Iz Železnikov 17. jan. J. L. — Med mnogimi šalji-vimi pregovori, ki jih Ribničanom pokladajo na jezik, je eden tudi: „Bog pomagaj, kar je prav!“ O letošnji zimi bi po naših krajih tudi lahko enako rekli. Res je, da vsaki čas rodi svoje cvetke. Pozimi mraz in vetrovi morajo pritiskati, da se očisti zopet ozračje. Snežena odeja je poljem koristna na mnogo strani, in brez do-brega sninca zlasti po naših gorenjskih krajih bi bili malo na boljsem kot mlinar, ako nima vode. Toda pred takimi silami snega, kakor se ga nam je nasulo zadnje dni od neba, bi bilo človeka že res skoraj kmalu ne-kako groza. Po strehah ga je toliko, da se bojimo že za ostrejša, in so ga jeli nekateri že v resnici kidati dol. Cesta proti Zalilogu in Sorici je bila vsled veli-kanskih plazov več dni popolnoma zaprta, in Sora „pod Zijavko“ (med spodnjimi in zgornjimi Železniki) teče še danes pod „tunelom“. S hudo zimo pritepli so se v naš kraj tudi volkovi, česar že več let ni bilo slišati. V Blegašu so videli dva, če ne celó treh, kar pa za ondotno gorato okolico še ni ravno nič poseb-nega. Al če se pritepa ta žival v ravnino in celo v neposredno bližavo fužin, kjer švigajo ognjena plamena in ropotajo kladvi, to pa že ni karsibodi. Enega so sledili une dni na cesti od Zaliloga skozi in skozi do Jesenovške fužine, odkodar jo je mrcina zavil v samotno dolino Plenšak in brž ko ne proti Ratitovcu in Jelovici. Ljudje se bojijo vsled tega še hude zime; ali po pravici ali ne, učila bo prihodnost. — O kupčijah z želez-nino bi rad kaj govoril, pa je preveč dolgočasno. Po-polnoma so za zdaj po tleh. Bog vé, ali se bo ta reč še kdaj zopet kaj predrugačila, al nikoli več. Prebla-žena „Gewerbefreiheit“, kake gloriije so ti peli tvoji ro-ditelji! In sad? kje je? kakošen je? Le škoda, da ga oni modrijani ne okušajo in uživajo sami, ampak na-klonili so ga le drugim. Ako bi nam nebo hotelo na poletje rosiiti toliko blagoslova nad obrtnijo, gozde, polja, travnike in senožeti, kakor nam pošilja zdaj svoje bele snežene robe, pač bi bilo dobro za nas. Ker je up in brezup vse po eni ceni, zberemo si v tolažilo rajše prvo s srčnimi željami: naj bi upu kmalu sledila spolnitev!

Iz Kamnika 10. jan. — Nemčurjem na togoto, rodo-ljubom pa na veselje živí še naša čitalnica, ki je imela 6. dan t. m. svoj letni zbor, v katerem je bila tudi nova volitev odbora. Izvoljeni so bili: za predsednika gosp. A. Janežič, za blagajnika gosp. J. Orel, za taj-nika gosp. J. Cenčič, za odbornike pa gospodje Gr. Slabanja, Fr. Protimar, A. Medved, Fr. Hajek, Ivan Stelé in A. Rudolf. Živo želeti je, da novi odbor v vsem složno dela, kar je tem bolj pri nas potreba, ker se ne manjka protivnikov, ki bi pravično narodno reč v žlici vode potopili, ko bi mogli. Kamnik mora biti trdna skala, v katero naj renegati tako dolgo s svojo glavo butajo, da si jo razbijejo!

Iz Bizovika. (Čitalnica naša) napravi prihodnjo ne-deljo, to je, 30. dne t. m. ob 4. uri popoldne besedo, pri kateri bodo prvokrat sodelovali tudi domači pevci. Govor pa bo obhajal spomin na 28. dne januarija l. l. prezgodaj nam umrlega gosp. dr. Coste, ki je tudi nepozabljiv naši čitalnici. Vljudno vabi vse ude in tudi druge goste na to besedo čitalničin odbor.

Iz Ljubljane. — Sejm sv. Pavla se je v pondeljek revno začel in se bode menda isto tako končal v so-boto. Trgovci po štacunah imeli so le malo kupca, kajti denar manjka povsod, pa tudi za obilo govejo ži-vino, na sejm prignano in po nizki ceni ponujano, ni bilo kupčije; kdor tedaj nič ni skupil, tudi nič kupiti ni mogel.

— (Iz seje deželnega odbora 22. januarija.) V po-razumljenji s c. kr. deželnim šolskim svetom je deželni odbor pritrdil, da se napravi v Kočevji deklška šola

ter da se plači za dve učiteljici po 400 in 500 gold. prevzamete na normalno-šolski zaklad; isto tako je tudi v razširjenje dverazredne ljudske šole v Sodražici na trirazredno z letno plačo 400 gold. iz normalno-šol-skega zaklada za tretjega učitelja privolil. — Vpeljanju občinskih taks v občinah Krško in Kočevska Reka po sklepu občinskih odborov se je pritrdilo. — V po-sebni seji 23. dne t. m. je deželni odbor prevdarjal in določil od primarja dr. Kar. Bleiweisa po dogovoru z deželnim inženirjem Witschelnom izdelani stavbeni pro-gram, po katerem se bo na Studencu zidala nova norišnica; pozvan je bil v to sejo tudi zastopnik c. kr. zdravstvenega sveta dr. Keesbacher.

— Prečastiti gosp. knezoškof dr. Pogačar se je v pondeljek vrnil iz Dunaja v Ljubljano nazaj.

— Včeraj je bila pri najvišji ovržnji sodnji (Cas-sations-Hof) na Dunaji obravnava obojestranske pritožbe zoper razsodbo porotnega sodišča v Ljubljani od 11. avgusta leta 1875 o tožbi deželnega tajnika g. Kreča zoper „Laibacher Tagblatt“. — Ta sodnja razsodbe Ljubljanskega porotnega sodišča, kateremu je predse-doval Graške nadsodnije svetovalec Heinricher, zarad formalnih nepravilnosti ni potrdila, ter je novo obrav-navo pred porotno sodbo v Ljubljani ukazala.

— Naša „Laibacherica“ zmirom opominja hišne go-spodarje, naj čedijo tlak pred hišami in ga potresajo z žaganjem, prstjo itd., da se odvrnejo nesreče padanja. In prav ima. Ali bi pa ne bilo treba, da bi dregala tudi naš sl. magistrat, da tudi on svojo dolžnost stori? Če naš magistrat še ni prišel do tega spoznanja, da se veliko cenejše novi sneg z lopatami odstrani iz ulic, kakor pa pozneje zmrzjeni ledenec s krampi, naj bi vsaj na to gledal, da najbolj pohojene in povožene ceste se očedijo sneženih hribov in dolin, čez katera ljudje padajo in pa vozovi silno trpijo. Naj bi vsaj kdo po-gledal v „špitalske ulice“ — če ne dalje po Poljanah — kakošne so, kjer niti Waidlichova štacuna niti ma-gistrat svoje dolžnosti ne stori!

— (Velike besede na spomin Vodniku 2. svečana) program je ta-le: 1. Koncertna ouvertura svira c. kr. vojaška godba. 2. Križovsky — „Utonula“, poje moški zbor. 3. Slavnostni govor; govori gosp. doktorand Iv. Tavčar. 4. Rubinstein — iz opere „Kinder der Haide“, dvospev za sopran in tenor, pojeta gospá Drag. Odijeva in gosp. J. Meden. 5. Lortzing — iz opere „Car und Zimmermann“, šesterospjev, pojó gospodje člani moškega zbora. 6. Tovačovsky — „Žene mrak se“, poje moški zbor. — Po „besedi“ veliki ples. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina po vsakoletni navadi ta večer.

— (Pobirki iz časnikov.) „Laib. Tagblatt“ je v podlistku št. 11 prinesel odprto pismo „an den lieben Herrgott“ pod naslovom „unser tägliches Bier“ (naše vsakdanje pivo), ki od ene strani s svojim bogoskrun-stvom srce stresa vsacemu človeku, ki se še ni potopil v poganstvu, od druge strani pa z nevoljo napolnjuje vsacega domačina, kateremu je zato, da se doma če obrtnijstvo in kupčijstvo iz zgolj strastnih nagibov laž-njivo ne obrekuje in zatira. „Slovenec“ je v svojem 10. listu gledé na bogohulstvo „Tagblattovo“ po pravici rekel, da taci ciniških blasfemij nismo še slišali. Je li mar to le gola humoreska, če kdo, komur je pivo preslabo ali predrago, norčavo pismo Bogu piše, v katerem sv. mašo zasramuje, se iz besed umirajočega Iz-veličarja „žeja me!“ norčuje, o Ljubljani pravi, da, če jej bo Bog naklonil dobro pivo, ga bo za svojega „čast-nega boga“ (Ehrengott) imenovala itd. itd.?! Pravico imamo gosp. državnega pravdnika vprašati: ali ne spada ves ta članek od konca do kraja pod §. 303. kazenske postave, ki pravi: „kdor na očitnem mestu ali pred več ljudmi ali v tisku nauke, šege ali naprave

kake v državi postavno priznane cerkve zasramuje itd.“? — Mi pa poleg „Tagbl.“ bogoskrustva tudi ne moremo prezreti še drugih psov, ki jih „Tagblatt“ v onem ostudnem članku bljuje na vse domače pivarne in še posebno na Kozlerjevo firmo. Ko je šlo za to, da bi mestna blagajnica podprla nemško gledališče, in so se nekateri odborniki pogajali za gledališko subvencijo, rekši, da je po vsaki poti treba domačo obrtnijo in kupčijo podpirati in premožne tuje podvzetnike v Ljubljano vabiti, takrat je „Tagblatt“ kričal: „to je pravo!“ čeravno gledaliških igralcev in igralk nihče ne more med „premožne tuje podvzetnike“ šteti, — zdaj pa nasproti temu, kar je tam trdil, obrekuje in z lažmi skuša zatreti domačo obrtnijo in razvitek domače kupčije, in ni ga sram grdemu svojemu početju na čelo staviti častito ime bratov Kozlerjev. Pivo naših Kranjskih pivarnic ni nič drugače kakor je bilo prejšnja leta; cena mu ni poskočila, in ker je pivarnam, kakor smo brali, po vsej Avstriji še dovoljena stara posoda mere, tedaj jih tudi nihče ne more dolžiti o meri kake krivde. Kaj tedaj je nagnalo „Tagblattovega“ čenčarja, da je kakor kača žejnica (Durstnatter) zdajci planil nad domače pivarne in še posebno na brate Kozlerje, o katerih je po vsi deželi dobro znano, da so z velikimi stroški in novimi tehničnimi napravami ustanovili veliko pivarno v Ljubljani, poleg tega pa imajo za domače obrtnijstvo, kmetijstvo in več družega mnogo zaslug, kajti pripomogli so k novemu, krepkemu oživiljenju ogljenice Trbovljske na spodnjem Štajarskem, ki jo je državno upravnistvo že opustilo, — izgledno obdelujejo obširen del Ljubljanskega močvirja in druga svoja zemljišča, — podpirajo tukajšnjo stavbeno društvo, denarne zavode in druge domače naprave in narodna društva, ter so po vsem tem zdatno pripomogli k razvoju in napredku obrtnijstva in kmetijstva in po tem mnogostranskem dalovanju zaslužek dajejo stoternim in stoternim domačim in tujim. In prizadeve in podvzetja takih mož, ki se po pravici smejo šteti med odlične naše domoljube in katerih častito ime sega tudi čez meje naše dežele, — take može zasmehuje in obrekuje „prusiški“ in „turški“ list, ter ž njimi vred zaničuje domačo obrtnijo tako, da v resnici morajo domačini želeti zapustiti domovino, da se potem tujci šopirijo v njej! Če to kar neprestano uganja predrzni „Tagblatt“ v Ljubljani, moramo pač vprašati: quousque tandem“?

— (Slovensko gledališče.) Predstava burke „Lumpaci-Vagabund“ je bila splošno tako slaba, kakor da ne bi bil le „hudobni duh“, ampak tudi drugi duhovi nagažali. Izvrsten je bil pa skozi in skozi Kajzeljev „krojač“, tercet gospé Odijeve, gospice Namretove in gosp. Kajzelja konec družega dela in nekaj družega. Gosp. Kocelj je bil slab „čevljar“, vrh tega je izpustil tako drastični kuplet v tretjem delu, ki je vsi nalogi sol in zabela. Zato občinstvo ni bilo nikakor zadovoljno s predstavo.

— (Trgovcem, pa tudi drugim gospodarjem) moremo za služabnika priporočati dosluženega vojaka, 24 let starega, jako poštenega, močnega fanta, ki zna slovenski in nemški pisati in je sin dobrih starišev. Pri vredništvu „Novic“ se izve njegova adresa.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Homatij v ministerskih in parlamentnih krogih ni konca ne kraja. Komaj so ministri prestali stiske pogovorov z ustavoversko stranko poslancev, katero je minister Lasser prosil, naj vsaj 6

tednov miruje — to je, do 20. svečana, ko ima državni zbor nehati — se je brez ministrov v tajni pogovor zbralo mnogo udov zbornice gosposke; ta pogovor pa je ministrom še manj po vseči kakor uni s poslanci. Govori se tedaj zopet o nekaki krizi „harmoničnega“ ministerstva, češ, da zboleli Lasser in ž njim tudi predsednik knez Auersperg odstopi, minister Chlumecky stopi na Lasserjevo mesto, dr. Herbst pa postane minister kupčijstva, in če se to zgodi, se poslovi tudi minister Unger. Bodi-si to tako ali drugače, na vsak način imajo ministri še „mesec dni trpljenja“ prestati, katerega konec ni znan, če Magjari ne odpustijo od strun, ki so jih tako predrzno napeli proti Avstriji. — Madjari od ene strani, od druge pa homatije na Turškem — to so zastavice, katerim rešitev le Oni vé, ki veliko pratiko svetu piše! — O Andrassy-evih „reformah“ za Hercegovino in Bosno se to in uno ugiba, pravega pa še zmirom noben časnikar ne vé. Taka debela megla vlada tedaj o vsem političnem položaji, kakor jo imamo te dni tudi po ulicah našega mesta, da se zvečer komaj gazne svetilnice vidijo, človek komaj sope in ga od nje glava boli.

— Sv. oče je od cesarja imenovanega posvečenega škofa Kutschkera za nadškofa Dunajskega potrdil.

Ogersko. — Zbor je sprejel vladno osnovo, po kateri se upravnistvo županij presukne v pravi centralizem. — Deak je tako hudo zbolel, da so ga previdele s sv. zakramenti za umirajoče.

Iz Turškega bojišča. — V Hercegovini so bile pretekli teden hude bitve, v katerih so ustajniki zmagali in pobili čez 500 Turkov. Zdaj imajo cesto od Dubrovnika proti Trebinju v svojih rokah. — Prav tako so v Bosni pod poveljem Hubmajerjevim ustajniki Turke nabili. — Ljubibratić je zapustil bojišče in se podal v Beligrad. — Črnogorski vojvoda Plemenac se je vrnil z nakupljenim orožjem z Dunaja. — O Hubmajerji se je razglasila kriva novica, da je bil zavratno vstreljen. To novico je on sam brž popravil, rekoč, da je zdrav in ne bo zapustil bojišča.

Darovi za stradajoče Hercegovince in Bosnjake.

Iz Bizovika so vredništvu izročili: Tomaž Babnik 50 kr., Janez Babnik 20 kr., Marijana Babnik 40 kr., Mina Bricelj 10 kr., Frančiška Babnik 40 kr., Neža Babnik 10 kr., Mina Babnik 20 kr., Jera Babnik 10 kr., Anton Bricelj 20 kr., Anton Breskvar 10 kr., neimenovan 30 kr., Miha Babnik 40 kr., Mica Bricelj 20 kr., Matija Brajar 15 kr., Janez Grešnjik 10 kr., France Mojšker 20 kr., Lenka Pavčič 20 kr., Andrej Svinec 10 kr., Jakob Leben 40 kr., Anton Bricelj 30 kr., Jože Hren 15 kr., Andrej Babnik 20 kr. in Jože Šteren 20 krajc., skupaj 5 gold. 20 kr.

Slavno vredništvo „Vaterland“ 42 gold., nabranih ob priliki, ko se je državnemu poslancu gosp. župniku Weberju v Miloticu izročil viteški red od sv. groba.

Listnica opravištv. Gosp. Fr. St. v Gor: Poslana Vam lista veljata s poštnino vred 20 kr.

Popravek. V poročilu o Matičnem občnem zboru se ima med voljenimi odborniki namesto dr. Šuc brati dr. Šust — v Trstu.

Žitna cena

v Ljubljani 22. januarija 1876.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 8 fl. 20. — banaška 8 fl. 94. — turšice 4 fl. 80. soršice 6 fl. 10. — rži 3 fl. 10. — ječmena 3 fl. 50. — prosa 3 fl. 70. — ajde 5 fl. 40. — ovsa 3 fl. 50. — Krompir 3 fl. 40 kr. 100 kilogramov.